

ความรุนแรงกับประชาธิปไตยในประวัติศาสตร์ กรีกโบราณและสหรัฐอเมริกา

แพะ นวกุล*

บทคัดย่อ

กรีกโบราณถูกให้คุณค่าว่าเป็นปริมณฑลทางการเมืองที่แสดงถึงความเท่าเทียม เป็นต้นแบบของประชาธิปไตยในโลกปัจจุบัน การปฏิวัติอเมริกาเป็นแบบอย่างของการปฏิวัติสมัยใหม่ที่นำมาซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งเสรีภาพและสันติ เป็นแบบอย่างของประชาธิปไตยสมัยใหม่ที่แผ่ขยายไปทั่วโลก แต่อีกด้านหนึ่งการศึกษาประวัติศาสตร์ยุคกรีกโบราณและอเมริกาพบว่า พวกเขาสัมพันธ์กับความรุนแรงและสงคราม สังคมกรีกโบราณเต็มไปด้วยสงคราม สตรีถูกกดขี่และถูกกีดกันออกจากพื้นที่ทางการเมือง สังคมอเมริกาเต็มไปด้วยการเหยียดเชื้อชาติและความรุนแรง ดังนั้นบทความนี้จึงต้องการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างความรุนแรงกับประชาธิปไตยผ่านประวัติศาสตร์ของกรีกโบราณและสหรัฐอเมริกา

คำสำคัญ: ความรุนแรง, ประชาธิปไตย, กรีกโบราณ, สหรัฐอเมริกา

Abstract

Ancient Greece is appreciated as political realm represents equality and Democratic Prototype. American Revolution is modern revolution model. This revolution establishes constitution of freedom, peacefulness and that expands to the whole world. On the other hand history of Ancient Greece and American Democracy both relate to wars and violence. In Greece city state fill with war and the women is oppressed and separated from political realm. At the United States of America consist of racism and violence. For this reason, this article emphasizes studying on relation between Violence and Democracy in History of Ancient Greece and United States of America.

Keyword: violence, democracy, Ancient Greece, United State of America

1. ข้อถกเถียงที่นำมาสู่บทความ

สังคมปัจจุบันกลับไปหาอดีตที่สวยงามของกรีกโบราณ [ในบทความนี้เน้นศึกษานครรัฐเอเธนส์: ผู้เขียน] เป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นว่าพลเมืองยุคก่อนสร้างภูมิปัญญาที่น่าอัศจรรย์ต่อโลก เสรีภาพในการพูด และมีส่วนร่วมทางการเมืองถูกหยิบยกมาเป็นต้นแบบภูมิปัญญาที่สามารถนำมาปรับใช้ได้ในปัจจุบัน

* นักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาประวัติศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ภูมิปัญญานั้นคือ “ประชาธิปไตย” งานอันทรงอิทธิพลของ ฮันนาห์ อาเรนต์ (Hannah Arendt) เรื่อง *The Human Condition* ได้ให้คุณค่าเอเธนส์ด้วยความมุ่งหวังที่จะให้ทุกคนรับรู้ว่ามีปัญญานี้เป็นสิ่งที่ควรค่าแก่การศึกษา เป็นพื้นที่ประชาธิปไตยที่มีชีวิตชีวาที่ผูกอยู่กับการมีเสรีภาพทางการเมืองอย่างเต็มที่¹ นักวิชาการสมัยใหม่จำนวนมากก็กลับไปหาเอเธนส์ด้วยความมุ่งหวังเดียวกับอาเรนต์ที่มองว่าภูมิปัญญานี้หรือ “ประชาธิปไตย” เป็นสิ่งที่ล้ำค่า เป็นต้นแบบของการเมืองแห่งความไม่รุนแรง (non-violence) พลเมืองทุกคนถกเถียงกันในเรื่องที่เราให้ความสำคัญมากกว่าการจับอาวุธเข่นฆ่ากัน

แต่อีกด้านหนึ่ง ประชาธิปไตยที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานความไม่รุนแรงดังเช่นภูมิปัญญาของเอเธนส์ก็ถูกท้าทายเช่นกันโดยเฉพาะแนวความคิดที่ว่า “ประชาธิปไตยมีความรุนแรงในตัวของตัวเอง” งานของ จอห์น คีน (John Keane) เรื่อง *Violence and Democracy* กล่าวถึงข้อโต้แย้งที่นักวิชาการจำนวนหนึ่งมักนำมาใช้ทำลายคุณค่าของประชาธิปไตยโดยอธิบายว่า ประชาธิปไตยที่เรารับรู้ในปัจจุบันและอดีตต่างมีความสัมพันธ์กับความรุนแรงทั้งสิ้นเพราะแม้ว่าประชาธิปไตยศรัทธาในความไม่รุนแรงแต่หากพวกเขาถูกคุกคามพวกเขาพร้อมแล่นเรือพร้อมด้วยกองทัพหนักแน่นเพื่อหยุดการกระทำอันชั่วร้ายทารุณที่คุกคามพวกเขา²

เอเธนส์เติบโตอย่างรวดเร็วด้วยระบอบจักรวรรดิ พวกเขาใช้ความแข็งแกร่งของตนในการต่อสู้กับคู่แข่ง ซึ่งเราจะเห็นได้จากสงครามเพโลโพนีสเซียน (Peloponnesian War) พวกเขาครอบครองกองทัพเรือที่ยิ่งใหญ่และมีประสิทธิภาพกว่ารัฐอื่นๆ ประชาธิปไตยของเอเธนส์กลายเป็นสิ่งที่มีความหมายเหมือน “การต่อสู้ด้วยกำลังเพื่อเสรีภาพของตนและอำนาจที่เหนือกว่าผู้อื่น” การต่อสู้กับศัตรูไม่ได้สร้างความคุ้มค่ากับเวลาที่เสียไปของพลเมืองเท่านั้นแต่ยังนำมาซึ่งความมั่งคั่งของเงินในกระเป๋า พวกเขาพยายามรวมศูนย์ทางอำนาจเพื่อการได้มาซึ่งทุนที่พวกเขาพึงได้จากการยึดครองพื้นที่ สิ่งเหล่านี้สร้างโอกาสให้แก่เอเธนส์ในเรื่องราวได้ของจักรวรรดินำมาซึ่งความมั่งคั่งของนครรัฐประชาธิปไตย นำรายได้เหล่านี้ให้แก่พลเมืองซึ่งถูกจ้างเป็นทหารเพื่อปกป้องจักรวรรดิอีกทางหนึ่ง³ สอดคล้องกับงานของธูซิดีดีส เรื่อง *The Peloponnesian War* ซึ่งกล่าวไว้อย่างน่าสนใจว่า ภายใต้การนำของเอเธนส์แม้ว่าจะก่อเกิดสันนิบาตเดเลียนขึ้นแต่ชาวสปาร์ตา (Sparta) และรัฐอื่นในแถบเพโลโพนีสเซียนไม่ได้เข้าร่วมสันนิบาตนี้ ระหว่างปี 460-454B.C. ชาวเอเธนส์เริ่มสงครามต่อต้านเปอร์เซีย พร้อมกันนั้นพวกเขายังทำสงครามเพื่อเสริมสร้างอำนาจให้กับตนเองในดินแดนของกรีกอีกทางหนึ่ง⁴ ซึ่งนั่นก็หมายความว่าสงครามถูกใช้เพื่อการดำรงอยู่ของนครรัฐประชาธิปไตยอันสวยงามแห่งนี้

นอกจากนี้หนังสือเรื่อง *Violent Democracy* ของ ดาเนียล รอสส์ (Daniel Ross) นักวิชาการด้านรัฐศาสตร์ผู้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรุนแรงกับประชาธิปไตยสรุปว่า ประชาธิปไตยมีความรุนแรงในตัวของมันเอง สิ่งเหล่านี้ [ความรุนแรง: ผู้เขียน] ถูกบังคับให้ต้องมีเพื่อให้ได้มาซึ่งประชาธิปไตย⁵

¹ Dana R. Villa. (2000). “Introduction: the Development of Arendt’s Political Thought.” In Dana R. Villa (edited). *The Cambridge Companion to Hannah Arendt*. p. 9.

² John Keane. (2004). *Violence and Democracy*. p. 5.

³ John Keane. (2010). “Does Democracy Have a Violent Heart ?.” In David M. Pritchard (edited). *War, Democracy and Culture in Classical Athens*. p. 7.

⁴ Thucydides. (2009). *The Peloponnesian War*. p. xi-xii.

⁵ “*Violent Democracy* is concerned with the thought that the very idea of democracy is violent. It argues that the concepts of a people, a border, and of foundation are violent *in themselves*, in that they are all ideas that must be *imposed*, in spite of their impossibility, in order to get democracy going.” in Daniel Ross. (2004). *Violent Democracy*. p. 151.

กล่าวได้ว่าเมื่อกลับไปมองประชาธิปไตยหรือภูมิปัญญากรีกโบราณเราจะพบกับการนิยามอยู่ 2 แบบเกี่ยวกับภูมิปัญญา *ทางหนึ่ง* ภูมิปัญญาเป็นสิ่งที่มีความค่าและเป็นต้นแบบที่สังคมสมัยใหม่ควรเรียนรู้และนำไปเป็นแบบอย่างเพื่อสร้างระบอบการเมืองที่นำมาซึ่งสันติแก่โลก ซึ่งสะท้อนให้เห็นในงานของอาเรนดท์ *อีกทางหนึ่ง* เมื่อมองกลับไปทีเอเธนส์พบว่า ภูมิปัญญานี้มีสัมพันธ์กับความรุนแรง อาศัยความรุนแรงในการดำรงอยู่ [การทำสงครามเพื่อดำรงนครรัฐประชาธิปไตยเอเธนส์เอาไว้: ผู้เขียน] โดยเฉพาะอย่างยิ่งสงคราม ซึ่งปรัชญาทางความคิดนี้ก็สะท้อนให้เห็นเป็นอย่างดีในงานของคีนและรอสส์

บทความนี้ได้รับอิทธิพลจากข้อถกเถียงที่กล่าวไปข้างต้น วัตถุประสงค์เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างประชาธิปไตยกับความรุนแรงผ่านเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ของกรีกโบราณและสหรัฐอเมริกา อย่างไรก็ตามสิ่งที่พึงตระหนักเสมอคือการถกเถียงประเด็นนี้ไม่ได้มีความต้องการลดทอนคุณค่าของประชาธิปไตยแต่อย่างใด แต่เน้นแสดงให้เห็นว่าด้วยประวัติศาสตร์ชุดเดียวกันนำมาสู่การสร้างคุณค่าแก่ประชาธิปไตยต่างกัน สำหรับบทความนี้แบ่งการนำเสนอออกเป็น 4 ส่วน *ส่วนที่ 1 ข้อถกเถียงที่นำมาสู่บทความ* กล่าวถึงอิทธิพลทางความคิดที่นำมาสู่บทความนี้และอธิบายการวางโครงสร้างของบทความ *ส่วนที่ 2 คุณค่าของประชาธิปไตยกรีกโบราณและสหรัฐอเมริกา และ ส่วนที่ 3 ความรุนแรงกับประชาธิปไตยในประวัติศาสตร์กรีกโบราณและสหรัฐอเมริกา* ต้องการแสดงให้เห็นว่าด้วยประวัติศาสตร์ชุดเดียวกันกลับสร้างมุมมองที่มีต่อประชาธิปไตยที่แตกต่างกัน โดยส่วนที่ 2 แสดงให้เห็นถึงมุมมองที่มีต่อประชาธิปไตยในทางบวก ดังสะท้อนให้เห็นในงานของอาเรนดท์ หากแต่ในส่วนที่ 3 กลับตรงกันข้ามและ *ส่วนที่ 4 บทสรุป*

2. คุณค่าของประชาธิปไตยกรีกโบราณและสหรัฐอเมริกา

การกล่าวถึงคุณค่าของประชาธิปไตยกรีกโบราณและสหรัฐอเมริกาในงานชิ้นนี้ได้รับอิทธิพลจากงานของฮันนาห์ อาเรนดท์ คือเรื่อง *The Human Condition* ที่เน้นการกลับไปหากรีกโบราณเพื่อนำประสบการณ์มาสร้างปรัชญาทางการเมืองเกี่ยวกับประชาธิปไตยแห่งความเท่าเทียมที่สวยงาม และเรื่อง *On Revolution* ที่กล่าวถึงการปฏิวัติอเมริกาว่าเป็นต้นแบบการปฏิวัติสมัยใหม่ที่ควรนำมาเป็นต้นแบบการปกครองในโลกสมัยใหม่ ดังนั้นในส่วนนี้จะกล่าวถึงคุณค่าของประชาธิปไตยกรีกโบราณและสหรัฐอเมริกาที่สะท้อนออกมาจากหนังสือทั้งสองเล่มที่กล่าวไปข้างต้น

คุณค่าของประชาธิปไตยกรีกโบราณ

หากกล่าวถึงประเด็นเกี่ยวกับคุณค่าของประชาธิปไตยเอเธนส์ งานเขียนของอาเรนดท์ที่ควรถูกนำมาพิจารณาคือ *The Human Condition* ตีพิมพ์ในปี 1958 เธอเริ่มต้นด้วยการกล่าวถึงคำว่า *Vita Activa* ที่ให้ความสำคัญกับ ชีวิตที่อยู่ร่วมกัน หรือ *Active Life* ของผู้คน ซึ่งสิ่งนี้สัมพันธ์กับการกระทำ (action) เพราะการกระทำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการสร้างและดำรงไว้ซึ่งปริมณฑลทางการเมือง (Political Realm) ของมนุษย์ การกระทำเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นระหว่างมนุษย์ไม่มีผู้ใดมาคั่นกลาง มีความสัมพันธ์กับมนุษย์ภาวะ (Human Condition) ที่มีความเป็นพหุนิยมบนโลกและสัมพันธ์กับการเมือง (politics)¹

¹ การเมือง (politic) สำหรับอาเรนดท์หมายถึง การที่มนุษย์ตั้งแต่สองคนขึ้นไปมาปฏิสัมพันธ์กัน เช่น การพูดคุย แลกเปลี่ยน ถกเถียง เป็นต้น มนุษย์คนเดียวไม่สามารถสร้างการเมืองได้ การปฏิสัมพันธ์จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมนุษย์มีการกระทำ (action) ที่จะต้องมีสิ่ง *Vita Activa* หรือ ชีวิตที่อยู่ร่วมกัน หรือ *Active Life* และการเมืองนี้จะเกิดขึ้นในปริมณฑลทางการเมืองดังกล่าวถึงในย่อหน้าถัดไป

การกระทำซึ่งเกี่ยวกับการสร้างและรักษาความเป็นการเมือง ควรค่าแก่การระลึกถึงในประวัติศาสตร์¹

อาเรนต์ก็กล่าวว่ามนุษย์มักเลือกมีเสรีภาพ เสรีภาพนี้จะปกคลุมชีวิตทั้งหมดของมนุษย์เพื่อที่จะดำรงชีวิตอยู่ได้และที่สำคัญชีวิตของมนุษย์จำต้องอุทิศตนให้กับการเมืองจึงจะสามารถดำรงสังคมและชีวิตของตนให้อยู่ได้เช่นเดียวกัน² การกระทำเป็นอภิสิทธิ์ที่พิเศษที่มีให้แก่มนุษย์ที่ทั้งสัตว์และพระเจ้าไม่สามารถครอบครองมันได้และการกระทำเป็นสิ่งเดียวที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลาในชีวิตมนุษย์³ ซึ่งก็หมายความว่า การเมืองเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้แต่กับมนุษย์เท่านั้น การเมืองเกิดขึ้นได้ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ที่สัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

อาเรนต์ก็ยังกล่าวต่อไปถึงพื้นที่ของสังคมที่ใช้ในการอธิบายปรัชญาอันแหลมคมของเธอโดยการแบ่งแยกระหว่าง ปริณณฑลทางครอบครัว (Household Realm) และ ปริณณฑลทางการเมือง (Political Realm) สองสิ่งนี้ดำรงอยู่ในลักษณะของการแยกออกจากกันและสามารถเห็นได้ในนครรัฐโบราณ⁴

สำหรับอาเรนต์ที่อ้างถึงการเมืองของนครรัฐเอเธนส์เพราะเอเธนส์เป็น “พื้นที่แรกเริ่มที่บ้านสะพรั่งด้วยประชาธิปไตยท่ามกลางความมีชีวิตชีวาและเปี่ยมไปด้วยพลังอันแรงกล้า” เน้นไปที่ชีวิตทางการเมืองของชาวเอเธนส์ผูกอยู่กับการเมืองของการพูดและแสดงความคิดเห็น ด้วยเหตุนี้เอเธนส์จึงเปรียบดังศูนย์กลางพหุนิยมและความเท่าเทียมกันท่ามกลางพลเมืองชาวเอเธนส์เอง⁵ ซึ่งนั่นก็หมายความว่าอาเรนต์หันกลับไปหาเอเธนส์ตามแนวทางที่เธอก้าวไวข้างต้นนั่นก็คือ ชีวิตที่อยู่ร่วมกันที่สัมพันธ์กับคำว่า การกระทำ ดังที่กล่าวไปก่อนหน้า ปริณณฑลทางการเมืองเป็นปริณณฑลแห่งความเสรี เป็นพื้นที่ที่เชื่อมต่อพลเมืองให้มาปรึกษาหารือกันแสดงถึงความเท่าเทียมกันของพลเมือง มีการถกเถียงและตัดสินใจในเรื่องที่พวกเขาตระหนักถึงหรือกล่าวได้ว่า การเมือง เกิดขึ้นในปริณณฑลทางการเมืองหรือ Political Realm แห่งนั้นนั่นเองซึ่งแตกต่างจากปริณณฑลทางครอบครัวที่จะกล่าวต่อไป

ปริณณฑลทางครอบครัว หรือ Household Realm เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมนุษย์ที่มีความจำเป็นที่แสดงให้เห็นถึงการครอบงำและบังคับในรูปแบบของระบบผู้ชายเป็นใหญ่เหนือครอบครัวและทาส ซึ่งทั้งสองสิ่งเป็นสิ่งที่ชอบธรรมและไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้⁶ ผู้หญิงมีหน้าที่ในการรักษาสายพันธุ์มนุษย์ให้ดำรงอยู่หรือให้กำเนิดมนุษย์⁷ ในปริณณฑลทางครอบครัวมีใจกลางสำคัญคือความไม่เท่าเทียม ความอิสระไม่มีความจำเป็นสำหรับชีวิตพวกเขา เสรีภาพไม่มีการดำรงอยู่ และสำหรับหัวหน้าครอบครัวแล้วพวกเขามีความต่าง พวกเขาถูกเรียกว่า “ผู้ที่มีอำนาจ” พวกเขามีหน้าที่ออกจากปริณณฑลทางครอบครัวสู่ปริณณฑลทางการเมืองที่แสดงถึงความเท่าเทียม⁸ เพื่อกิจการบ้านเมืองของตน

¹ Hannah Arendt. (1998). *The Human Condition*. p. 7-9.

² Ibid. p. 12-13.

³ Ibid. p. 22-33.

⁴ Ibid. p. 28.

⁵ “...the first flowering of democracy was among the most vivid and intense...” in Dana R. Villa. (2000). “Introduction: the development of Arendt’s political thought.” p. 9.

⁶ Ibid. p. 9-10.

⁷ Hannah Arendt. (1998). *The Human Condition*. p. 30.

⁸ Ibid. p. 32.

คุณค่าของประชาธิปไตยสหรัฐอเมริกา

ในงานเรื่อง *On Revolution* ฮาเรนต์ทีกกล่าวถึงการปฏิวัติของอเมริกาไว้อย่างน่าสนใจ เธอคิดว่า การจะเรียกว่าปฏิวัติ (revolution) ได้อย่างน้อยที่สุดการปฏิวัติต้องนำไปสู่การมีรัฐธรรมนูญแห่งเสรีภาพ (constitution of freedom)¹ เธอยกตัวอย่างการปฏิวัติของสหรัฐอเมริกาที่นำมาซึ่งการมีรัฐสภาที่มาจาก การเลือกตั้ง แสดงถึงอำนาจของประชาชนในการเลือกตัวแทน การปฏิวัตินี้เป็นตัวอย่างของโลกสมัยใหม่ที่ แสดงให้เห็นถึงสิ่งที่เรียกว่า “การปฏิวัติที่แท้จริง”²

คำประกาศอิสรภาพของสหรัฐอเมริกา (The Declaration of Independence) ซึ่งให้เห็นถึงการ แสวงหาความสุข (pursuit of happiness) ที่ครอบคลุมประเด็นสำคัญคือ สวัสดิการของปัจเจกบุคคล การแสวงหาชีวิตที่ดีกว่าและการมีส่วนร่วมในพื้นที่สาธารณะรวมไปถึงการที่ปัจเจกบุคคลสามารถจำกัด อำนาจรัฐเพื่อป้องกันรัฐบาลทรราชย์ผ่านการบังคับใช้กฎหมาย นอกจากนี้ฮาเรนต์ทีกยังได้ยกข้อสังเกต ของ มักซีมีเลียแย โรแบ็สปีแยร์ (Maximilien Robespierre) ที่สังเกตพัฒนาการของรัฐบาลสหรัฐอเมริกา ว่าไม่เคยมีการจำกัดสิทธิพลเมืองและกล่าวถึง บัญญัติว่าด้วยสิทธิพื้นฐานของพลเมือง (Bill of Rights) ที่ มอบสิทธิในการยับยั้งการกระทำของรัฐบาล สิทธิของประชาชนถูกปกป้องโดยรัฐ รวมถึงสิทธิพลเมืองที่ จะแสวงหาผลประโยชน์ของตนและมีกฎหมายช่วยในการปกป้องผลประโยชน์ของปัจเจกบุคคลนั้นๆ ควบคู่ กันไป³

ฮาเรนต์ทีกให้ความสำคัญกับการปฏิวัติอเมริกาว่าเป็นการปฏิวัติสมัยใหม่ (Modern Revolution) ที่ก่อให้เกิดพื้นที่ของเสรีภาพที่ชัดเจนที่สุด การปฏิวัติของเธอขยายความไปสู่การเกิดสถาบันทางการเมือง แบบสาธารณรัฐ การจัดการอำนาจทางการเมืองด้วยหลักว่าด้วยการถ่วงดุลอำนาจสร้างพื้นที่ใหม่สำหรับ เสรีภาพบนหลักการการมีส่วนร่วมในฐานะพลเมือง พร้อมกันนั้นเธอยังกล่าวในเชิงเปรียบเทียบว่า แม้ ฝรั่งเศสจะใช้ระบอบเดียวกันกับอเมริกาแต่ก็ไม่ประสบผลสำเร็จในเรื่องความเท่าเทียมของพลเมืองและ เสรีภาพ พวกเขาค่อนข้างเน้นไปที่การช่วยเหลือคนจนที่ยากลำบากมากกว่าที่จะคำนึงถึงการปกป้องสิทธิ ทางการเมืองของพลเมือง การปฏิวัติของอเมริกาเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นรัฐธรรมนูญเสร็จนำไปสู่การ ประยุกต์ใช้ในรัฐธรรมนูญและข้อตกลงต่างๆ ทั่วโลก⁴ และที่สำคัญการปฏิวัติฝรั่งเศสถูกมองว่าล้มเหลวใน การปฏิวัติเพราะผู้ก่อการปฏิวัติยอมแพ้ต่อการกลับมาของเผด็จการ มีการโต้กลับของกลุ่มอำนาจเดิมที่ถูก ปฏิวัติในท้ายที่สุด⁵

ด้วยประสบการณ์ของฮาเรนต์ทีกที่มีต่อเผด็จการอำนาจนิยมทำให้เธอสนใจอย่างมากในเรื่องของ สถาบันทางโลกและกฎหมาย เธอมองว่าการปฏิวัติอเมริกาสร้างรัฐธรรมนูญที่สร้างความเท่าเทียมทาง เสรีภาพและสร้างความสุขของปัจเจกบุคคล มาร์กาเรท คาโนแวน (Margaret Canovan) ได้กล่าวถึงฮา เรนต์ทีกไว้อย่างน่าสนใจว่า หลักคิดทางการเมืองของเธอมีสำนึกของการเมืองยุคคลาสสิกเป็นพื้นฐาน เธอ เน้นความสนใจไปที่ชีวิตที่มีร่วมกันคุณธรรมของพลเมือง หลักนิติรัฐและความเท่าเทียมทางการเมือง สิ่งนี้ เป็นส่วนที่ปกป้องรักษาสาธารณรัฐเสรีจากการทุจริตภายในและการคุกคามจากภายนอก ซึ่งตรงกันข้ามกับ

¹ Hannah Arendt. (1990). *On Revolution*. p. 35.

² Ibid. p. 125.

³ Ibid. p. 132-135.

⁴ Dana R. Villa. (2000). “Introduction: the development of Arendt’s political thought.” p. 12-13.

⁵ Peter Calvert. (1990). *Revolution and Counter-Revolution*. p. 72-73.

นักคิดท่านอื่นที่เน้นไปที่คุณธรรมของพลเมืองและลัทธิชาตินิยมในการสร้างทหารพลเมืองที่เสียสละชีวิตเพื่อปกป้องสาธารณรัฐ¹

อาเรนต์ทิวพาทซ์ คาร์ล มากซ์ (Karl Marx) ถึงความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการปฏิวัติสมัยใหม่ เหล่านักคิดสายมากซ์ไม่เข้าใจว่าอะไรคือการปฏิวัติที่แท้จริง การปฏิวัติที่แท้จริงคือการมีรัฐธรรมนูญเสรีที่สร้างปริมาณพลเมืองแห่งเสรีภาพมากกว่าการทำลายพื้นที่เหล่านั้น เธอพิจารณาประวัติศาสตร์การปฏิวัติสมัยใหม่ด้วยการใช้การปฏิวัติอเมริกาเป็นตัวแบบ เป็นการปฏิวัติที่มีเป้าหมายเพื่อประชาชนทั้งหมด เกิดพื้นที่สาธารณะแห่งเสรีภาพและเติมเต็มสิ่งนี้ให้แก่รัฐสมัยใหม่จำนวนมากในปัจจุบัน สร้างธรรมเนียมที่มั่นคงที่แสดงถึงการปกครองตนเอง เป็นการเมืองที่ชาญฉลาดและเป็นความเข้าใจอย่างลึกซึ้งของผู้คิดค้น มีสำนึกของการมีเสรีภาพตามที่รัฐธรรมนูญรับรองสิทธิขั้นพื้นฐานในความเท่าเทียมกันสำหรับพลเมืองและมีระบบสหพันธรัฐที่เป็นสถาบันปกครองตนเองโดยพลเมือง ทั้งจากระดับท้องถิ่นสู่ระดับชาติ กลายมาเป็นบรรทัดฐานที่ใช้ในการปฏิบัติปัจจุบัน²

3. ความรุนแรงกับประชาธิปไตยในประวัติศาสตร์กรีกโบราณและสหรัฐอเมริกา

ด้วยประวัติศาสตร์ชุดเดียวกันกลับสร้างมุมมองที่มีต่อประชาธิปไตยที่แตกต่างกัน สำหรับอาเรนต์ทิวพาทซ์ให้คุณค่ากับประสบการณ์ที่ได้จากกรีกโบราณและอเมริกาในทางบวก เป็นพื้นที่แรกเริ่มที่บานสะพรั่งด้วยประชาธิปไตยท่ามกลางความมีชีวิตชีวาและเปี่ยมไปด้วยพลังอันแรงกล้า ชีวิตทางการเมืองของชาวเอเธนส์ผูกอยู่กับการเมืองของการพูดและแสดงความเห็น เป็นศูนย์กลางพหุนิยมและความเท่าเทียมอย่างไรก็ตาม มีนักวิชาการอีกจำนวนหนึ่งที่มองกลับไปประวัติศาสตร์ชุดเดียวกันกับอาเรนต์ทิวพาทซ์แต่ออกมาในลักษณะที่ต่างกัน งานวิชาการของนักวิชาการกลุ่มนี้ศึกษาประวัติศาสตร์ของนครรัฐเอเธนส์และอเมริกาที่แสดงให้เห็นว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างความรุนแรงกับประชาธิปไตยในประวัติศาสตร์ทั้งกรีกโบราณและสหรัฐอเมริกาทั้งทางตรงและทางอ้อม

ความรุนแรงกับประชาธิปไตยในประวัติศาสตร์กรีกโบราณ

ในยุคกรีกโบราณโดยเฉพาะอย่างยิ่งประวัติศาสตร์ของนครรัฐเอเธนส์ พวกเขาผูกติดอยู่กับความรุนแรงและการสงครามอย่างต่อเนื่องยาวนาน ปริมาณพลเมืองในประวัติศาสตร์กรีกโบราณของชาวเอเธนส์ต่างใช้พื้นที่ทางการเมืองเชื่อมโยงกับความรุนแรงอยู่เสมอ พลเมืองเอเธนส์นอกจากจะอยู่ในพื้นที่ของเสรีภาพและความเท่าเทียมแล้ว พวกเขายังอยู่ในสังคมที่ห้อมล้อมด้วยสงครามเพื่อดำรงไว้ซึ่งรัฐประชาธิปไตย การเมืองระหว่างพลเมืองเอเธนส์ก่อให้เกิดสงครามโดยตรงเพราะฉันทามติในการทำสงครามคือ ฉันทามติจากพลเมืองในปริมาณพลเมืองหรือสภาของเอเธนส์นั่นเอง สงครามเป็นสิ่งที่พลเมืองเอเธนส์ให้ความสำคัญเพราะเป็นสิ่งที่จะรักษานครรัฐของตนไว้ได้โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อศัตรูผู้พยายามล้มล้างนครรัฐประชาธิปไตยของพวกเขา ดังจะเห็นได้จากงานของ ธิวซิดีดีส (Thucydides)

¹ Ibid. p. 14-15.

² Albrecht Wellmer. (2000). "Arendt on Revolution." In Dana R. Villa (edited), *The Cambridge Companion to Hannah Arendt*. p. 220-221.

สงครามในยุคโบราณของกรีกสะท้อนได้เป็นอย่างดีในงานเขียนของอูซิเดีส เรื่อง *The Peloponnesian War* อูซิเดีสพยายามแสวงหาความจริงเกี่ยวกับสงครามระหว่าง ชาวสปาร์ตา (Sparta) กับ ชาวเอเธนส์และพันธมิตร ทั้งคู่ต่างเป็นมหาอำนาจในช่วงกลางศตวรรษที่ 5 ก่อนคริสตกาล โดยพื้นที่ทั้งหมดของกรีกถูกปกครองโดยสองกลุ่มนี้ เอเธนส์ถูกมองว่าเป็นดินแดนแห่งประชาธิปไตยและนวัตกรรม ส่วนสปาร์ตาถูกมองว่าเป็นดินแดนแห่งคณาธิปไตยและอนุรักษนิยม¹ สงครามนี้เป็นสงครามที่สร้างความเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ให้กับกรีกเพราะขณะนั้นผู้ขัดแย้งที่มีอยู่ในสถานะที่เข้มแข็งมั่นคงในพลังอำนาจทั้งสิ้น ดังนั้นในสายตาของอูซิเดีสสงครามแห่งเพโลโพนีสเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่มากที่สุดด้วยเหตุนี้

สงครามเริ่มต้นที่การขยายอำนาจของเปอร์เซีย (Persia) สร้างความตึงเครียดสู่ภูมิภาคของกรีก พวกเขาขยายอำนาจสู่ตะวันออกใกล้ (Near East) มีแนวโน้มที่จะขยายสู่เอเชียไมเนอร์ (Asia Minor) รวมถึงแถบชายฝั่งทะเลเอเจียนซึ่งเป็นดินแดนของกรีก จนถึงทศวรรษที่ 490B.C. เกิดสงครามต่อต้านเปอร์เซียขึ้นในการจลาจลไอโอเนียน (The Ionian Revolt) การต่อต้านนี้เมืองต่างๆ ขอความช่วยเหลือไปยังสปาร์ตาและเอเธนส์ สปาร์ตาปฏิเสธความช่วยเหลือแต่เอเธนส์ซึ่งถือว่าเป็นเมืองแม่ตอบรับการให้ความช่วยเหลือ การจลาจลเกิดขึ้นและทำให้พวกชาวเปอร์เซียพยายามที่จะขยายอำนาจสู่พื้นที่ใจกลางของกรีก โดยเป้าหมายอยู่ที่เอเธนส์และเอริเทรีย (Eretria) ผลปรากฏว่าเอริเทรียได้รับชัยชนะและเอเธนส์ก็ได้รับชัยชนะเช่นกันที่มาราธอน (Marathon)

ในปี 477B.C. ภายใต้การนำของเอเธนส์ก่อเกิดพันธมิตรที่มีเป้าหมายเพื่อต่อต้านอำนาจของเปอร์เซียในนาม สันนิบาตเดเลียน (Delian League) ขึ้น แต่อย่างไรก็ตามสปาร์ตาและรัฐอื่นในแถบเพโลโพนีสเขียนไม่ได้เข้าร่วมสันนิบาตนี้แต่อย่างใด ระหว่างปี 460-454B.C. ชาวเอเธนส์เริ่มสงครามต่อต้านเปอร์เซียอีกครั้งในไซปรัสและอียิปต์ พร้อมกันนั้นพวกเขายังทำสงครามเพื่อเสริมสร้างอำนาจให้กับจักรวรรดิประชาธิปไตยของตนเองในดินแดนของกรีกอีกทางหนึ่ง² เอเธนส์สร้างอำนาจตนเองภายใต้ความร่วมมือของรัฐสมาชิกสันนิบาตจนทำให้พวกเขามีอำนาจมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งในแถบชายฝั่งทะเลเอเจียน จนมาถึงปี 432B.C. รัฐสมาชิกของเพโลโพนีสลี้กอดันให้สปาร์ตาออกมาต่อสู้กับเอเธนส์เพื่อที่จะหยุดยั้งจักรวรรดิเอเธนส์ที่เพิ่มอำนาจขึ้นอย่างต่อเนื่อง³

เอเธนส์เหมือนจักรวรรดิทั่วไปที่ต้องการแสวงหาอำนาจให้กับตนเอง ในช่วงเวลาดังกล่าวสปาร์ตาตัดสินใจต่อสู้กับเอเธนส์เพื่อป้องกันการครอบงำกรีกโดยเอเธนส์⁴ จึงเป็นเหตุให้ทั้งสองต้องต่อสู้กันภายนอก นอกเหนือ อูซิเดีสยังกล่าวถึงการบุกเข้าสู่ซิซิลี (Sicily) นโยบายแห่งเพอริคลีส (policy of Pericles) ถูกประกาศขึ้น โดยชาวเอเธนส์นำกองทัพนขนาดใหญ่บุกฝั่งตะวันตกเพื่อต้องการผนวกเอาซิซิลีมาอยู่ในจักรวรรดิของตน จนในปี 424bc ด้วยความกลัวอำนาจเอเธนส์ของซิซิลีจึงก่อให้เกิดข้อตกลงร่วมกันในการแก้ปัญหาข้อพิพาทระหว่างกัน ปรากฏจากการแทรกแซงจากภายนอก⁵

เห็นได้ว่าชาวเอเธนส์กระทำการรุนแรงต่อเมืองอื่นๆ เท่าที่เขาจะสามารถกระทำได้ สงครามที่ชาวเอเธนส์กระทำต่อเมืองอื่นมาจากการยอมรับความคิดเรื่องอำนาจที่กล่าวว่า หากมีโอกาสรัฐที่มีอำนาจ

¹ Thucydides. (2009). *The Peloponnesian War*. p. xiv.

² Ibid. p. x-xii.

³ Ibid. p. xiv.

⁴ Ibid. p. xv.

⁵ Ibid. p. xvii.

ก็จะเข้ายึดรัฐที่อ่อนแอเสมอ¹ เราเห็นความจริงที่เกิดขึ้นในเอเธนส์ว่าอำนาจของชาวเอเธนส์มาพร้อมกับการบังคับ (coercion) หากรัฐใดไม่ยอมจำนนก็นำมาซึ่งสงคราม ดังเช่นกรณีที่ได้กล่าวไปข้างต้น

สำหรับนักวิชาการที่สนับสนุนว่าในประวัติศาสตร์ประชาธิปไตยของกรีกโบราณนั้นเต็มไปด้วยความขัดแย้งและความรุนแรงคือ นิโคลาส โดมานิส (Nicholas Doumanis) ในงานเรื่อง A History of Greece เขากล่าวสนับสนุนว่า ความรุนแรงเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในเอเธนส์ นักศึกษาที่ศึกษาประวัติศาสตร์กรีกโบราณสิ่งที่จะพบเห็นคือ ความขัดแย้งของพลเมืองและโรงละคร จักรวรรดินิยมและวิหารพาร์เธนอน (Parthenon) ปรชญา ความเกลียดชังผู้หญิง ความเป็นทาสและประชาธิปไตย แต่อย่างไรก็ตามผลของมันกลับกลายเป็นการมุ่งร้ายหรือก่อสงครามระหว่างกัน ตัวอย่างคือสงครามระหว่างเอเธนส์กับชาวมีลอส (Melos)² โดยในปี 416bc เอเธนส์ส่งกำลังทหารเข้าไปสยบชาวมีลอสที่ให้ความช่วยเหลือสปาร์ตา ในงานของธูซิดดิสเขาได้บันทึกการถกเถียงระหว่างผู้นำชาวมีลอสกับเอเธนส์ซึ่งถกเรื่องการสนทนานี้ว่า “the Melian Dialogue” ซึ่งเต็มไปด้วยข้อพิพาทและเอเธนส์เองก็ปฏิเสธความเชื่อทางศีลธรรมที่คาดหวังว่ารัฐที่อ่อนแอพระเจ้าจะช่วยให้พวกเขารอดพ้นจากรัฐที่เข้มแข็งได้³

นอกจากนี้งานของ โมเสส ไอ ฟินลีย์ (Moses I. Finley) เรื่อง Revolution in Antiquity กล่าวถึงพื้นฐานสังคมของผู้นำทางการเมืองในสมัยกรีกโบราณว่า มีความสัมพันธ์กับเรื่องของการใช้กองกำลังและความรุนแรงกล่าวอีกแง่หนึ่งได้ว่า การเปลี่ยนแปลงมีความรุนแรงและรวดเร็ว ผู้นำมีสำนึกต่อเป้าหมายและความเหี้ยมโหด (ruthlessness) ในการไปสู่วัตถุประสงค์ที่ตนเองต้องการ ฟินลีย์อ้างคำกล่าวของ อริสโตเติล (Aristotle) ในงานเขียนเรื่อง Constitution of Athens ว่าหลังจากที่โซลอน (Solon) ถูกรับเลือกให้เป็นหัวหน้าผู้พิพากษาในกรุงเอเธนส์เป้าหมายที่สำคัญเร่งด่วนของพวกเขาคือ การปฏิรูปเศรษฐกิจและรัฐธรรมนูญ ในสังคมมีความขัดแย้งระหว่างชนชั้นสูงกับประชาชนเป็นระยะเวลาที่ยาวนานและสงครามกลางเมืองกำลังจะอุบัติขึ้นในไม่ช้า ดังนั้นการปฏิรูปจึงเริ่มขึ้นโดยเน้นไปที่การสร้างกลไกทางการเมืองและการพิจารณาคดี จนนำมาซึ่งสิทธิต่างๆ ของประชาชน⁴ ซึ่งสิ่งนี้แสดงให้เห็นว่าสังคมเอเธนส์เต็มไปด้วยความขัดแย้งและรุนแรงก่อนที่โซลอนจะเข้ามาปฏิรูป

นอกจากนั้นในมุมมองกลับ การเมืองของเอเธนส์แท้ที่จริงแล้วแฝงไปด้วยความรุนแรงโดยเน้นไปที่ผลสะท้อนจากระบบการเมืองที่ก่อให้เกิดทรราชย์ในสังคมและทรราชย์เหล่านี้ก็มีแนวโน้มที่จะเดินเข้าสู่ความขัดแย้งจนนำไปสู่ความรุนแรงโดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกเขากระหายต่อสงครามเป็นที่สุด โดยทั่วไปแล้วทรราชย์มักเกิดขึ้นในปริมณฑลทางการเมือง เหล่าทรราชย์มักแสวงหาค่าพุดที่สวองามมาโน้มหน้าผู้ฟังจนทำให้พวกเขาได้รับการสนับสนุนในการทำกิจกรรมต่างๆ ซึ่งรวมถึงการกระทำที่รุนแรงด้วยดังจะกล่าวต่อไปข้างหน้า

¹ บทสนทนาที่มีชื่อเสียงที่บ่งบอกถึงการพร้อมที่จะใช้กำลังและความรุนแรงของชาวเอเธนส์ต่อรัฐอื่นคือการสนทนาระหว่างทูตชาวเอเธนส์กับผู้นำชาวมีลอส (Melos) หรือเรียกกันโดยทั่วไปว่า “Melian Dialogue” โดยเอเธนส์ปฏิเสธข้อเรียกร้องทางศีลธรรมที่ชาวมีลอสเรียกร้องให้รัฐที่เข้มแข็งอย่างเอเธนส์เคารพต่ออธิปไตยของรัฐที่อ่อนแอกว่าอย่างพวกเขา นอกจากนี้เอเธนส์ยังปฏิเสธความเชื่อที่ว่าพระเจ้าจะช่วยเหลือรัฐที่อ่อนแอเสมอ ด้วยการปฏิเสธความเชื่อเหล่านี้ทำให้เอเธนส์พร้อมที่จะเข้ายึดครองรัฐที่อ่อนแอกว่าเสมอหากได้ประโยชน์ เพิ่มเติมใน Anton Powell. (2001). *Athens and Sparta: Constructing Greek Political and Social History from 478 B.C.*, p. 182.

² Nicholas Doumanis. (2009). *A History of Greece*. p. 42.

³ Anton Powell. (2001). *Athens and Sparta: Constructing Greek Political and Social History from 478 B.C.*, p. 182.

⁴ Moses I. Finley. (1986). “Revolution in antiquity.” In Roy Porter and Mikulas. *Revolution in History*. p. 50-51.

ความขัดแย้งภายในก็เป็นสิ่งที่คุกคามอย่างมากต่อสังคมกรีกโบราณนั่นก็คือความขัดแย้งระหว่างคนรวยและคนจน ความขัดแย้งนี้ถูกจัดการด้วยวิธีการอันอ่อนโยนไม่รุนแรงกว่าที่อื่นในยุคสมัยนั้น เป็นวิธีการอันเฉลียวฉลาดของชาวเอเธนส์ โดยวิธีนี้ถูกเรียกในเวลานั้นว่า “Demokratia” หรือ “Democracy” ในปัจจุบัน¹ อย่างไรก็ตามแม้ว่าเอเธนส์ได้รับการขนานนามว่าเป็นดินแดนแห่งเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น แต่ภายใต้ดินแดนแห่งเสรีภาพนี้เรากับพบปัญหาที่เกิดขึ้นตามมาอีกแห่งหนึ่งคือ “ทรราชย์” ดังนั้นในตอนนี้จะกล่าวถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในดินแดนแห่งเสรีภาพสองประเด็นสำคัญคือ ทรราชย์ และ ความขัดแย้งทางชนชั้นระหว่างคนรวยและคนจน อันเกิดจากระบบการเมืองการปกครองของเอเธนส์เอง

ลักษณะทั่วไปทรราชย์ในกรีกโบราณในประวัติศาสตร์เราสามารถพบคำว่าทรราชย์ ในความหมายของความเป็นเผด็จการ (dictator) ที่มนุษย์ผู้หนึ่งได้รับอำนาจแต่เพียงผู้เดียวในรัฐและไม่ยอมทำตามกฎหมายต่างๆ ที่มีอยู่ การกระทำมุ่งกระทำเพื่อผลประโยชน์และอำนาจตนเอง เผด็จการเหล่านี้มักอ้างว่ากลไกปกติของรัฐไม่สามารถจัดการวิกฤติที่เกิดขึ้นจากการก่อกวนของภายนอกหรือความตึงเครียดภายใน ในยุคโบราณทรราชย์ไม่ได้อยู่ในสำนักของการกล่าวหาว่าผู้ปกครองที่เลวทรามต่ำช้าแต่อย่างใด แต่กล่าวถึงการใช้อำนาจที่เด็ดขาดของพวกเขาคือสำคัญและบางกรณีทรราชย์ก็อาศัยกองทหารในการดำเนินการให้บรรลุผล²

ประชาธิปไตยของกรีกโบราณมอบอำนาจไว้ในมือของพลเมืองโดยตรง สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดความหวาดกลัวต่อการใช้อำนาจโดยตรงของพลเมืองเหล่านั้น การสร้างความชอบธรรมโดยการชวนเชื่อเป็นสิ่งที่ยั่งยืนยิ่ง [การชวนเชื่อนี้เกิดขึ้นในสภาเอเธนส์หรือในปริมณฑลทางการเมืองที่อาเรเนตทกล่าวถึง: ผู้เขียน] โดยมีกรกล่าวกันว่า การลงคะแนนเสียงทางการเมืองนั้นถูกกำหนดโดยอารมณ์ความรู้สึกชั่วขณะ (the rush of temporary emotion)³ เมื่อประชาชนได้รับอำนาจจากรัฐ ประชาธิปไตยทางตรงของกรีกโบราณจึงไม่สามารถหลีกเลี่ยงความสัมพันธ์ตนเองกับคำว่าทรราชย์ได้ ทรราชย์สัมพันธ์กับความจริง 2 ประเด็นคือ ผู้ที่ชั่วร้าย (monster) และ ผู้ที่ฉลาดปราดเปรื่อง (sage) โดยลักษณะที่สำคัญของคำว่าทรราชย์ในยุคเก่าสามารถยกตัวอย่างที่เห็นได้เป็นอย่างดีคือใน โครินธ์ (Corinth) และเอเธนส์⁴

ในบริบทของศตวรรษที่ 7 ก่อนคริสตกาลลักษณะของทรราชย์โดยทั่วไปแต่ไม่ใช่ทุกที่ในกรีกโบราณ หากแต่เกิดขึ้นในเมืองที่มีการพัฒนาอย่างมากทั้งความเป็นสถาบัน (institutionally) และความเป็นสังคม (socially) ทรราชย์โดยทั่วไปเกิดมาจากครอบครัวเหล่าขุนนางที่ได้รับการสนับสนุนจากกฎหมาย พวกเขาคุมอำนาจโดยการใช้อำนาจและรักษาอำนาจโดยใช้กำลังในเวลาเดียวกัน โดยภาพของพวกเขาวางอยู่บนความสัมพันธ์กับประชาชนและความนิยมชมชอบ⁵ หรือเรียกกันในนักวิชาการด้านปรัชญาการเมืองว่า “Demagogue” ซึ่งก็คือ “ผู้พิทักษ์ปกป้องประชาชน” พวกเขาหวังเสียงสนับสนุนจากประชาชนเพื่ออำนาจของตนเอง โดยการกระทำของผู้พิทักษ์ปกป้องประชาชนนี้ปลุกเร้าให้บรรดาประชาชนลุกขึ้นมาต่อต้านพวกคนร่ำรวย สังคมเต็มไปด้วยการทรมาณและการทรยศหักหลังกัน ผู้มีมั่งมีมากกว่า 1,200 คนถูกตีด้วยกระบองจนเสียชีวิตและทรัพย์สินของพวกเขาถูกยึดและในเวลาต่อมาเหล่าผู้ถูกกระทำก็มีการโต้กลับเพื่อต่อต้านเหล่า (ผู้) พิทักษ์ปกป้องประชาชนเช่นกันและลงท้ายด้วยการเสียชีวิตเช่นเดียวกัน⁶

¹ Anton Powell. (2001). *Athens and Sparta*. p. 272.

² Antony Andrewes. (1974). *The Greek Tyrants*. p. 7.

³ Ibid. p. 14-15.

⁴ Claude Orrieux and Pauline Schmitt Pantel. (1999). *A History of Ancient Greece*. p. 81-82.

⁵ Ibid. p. 82.

⁶ Moses I. Finley. (1986). “Revolution in Antiquity.” p. 51.

พวกเขาพยายามที่จะสังเคราะห์คนยากจนโดยการกระจายที่ดินที่ฉกฉวยมาจากเหล่าขุนนางทั้งหลาย หากกล่าวโดยทั่วไปแล้วพวกเขาสังเคราะห์เหล่าประชาชนผู้ยากจนหาใช่นโยบายใดๆ หากแต่เป็นการกระทำเพื่อผลประโยชน์และความรุ่งเรืองของตนเองทางการเมือง สร้างความเข้มแข็งและแข็งแกร่งให้กับตนเองโดยมีประชาชนผู้ยากจนสนับสนุน แน่หนอนว่าการต่อสู้กันระหว่างทรราชย์และขุนนางหากอำนาจของทรราชย์ไม่สามารถดำรงอยู่ในสังคมรัฐบาลของเหล่าขุนนางก็จะพินาศอันมาจากกลับมาสร้างความปลอดภัยให้กับตนเอง¹ เป็นการต่อสู้ที่เผด็จรอนที่เกิดขึ้นในสังคมเวลานั้น

ในโครีนธ์ทรราชย์คนแรกที่ปราบปรามและขับไล่ผู้ปกครองเดิมคือ ซิปซีลัส (Cypselus) เขาเป็นผู้มีชื่อเสียงในการขับไล่เหล่าผู้ปกครองเดิมโดยการยึดทรัพย์ของเหล่าบรรดาผู้ที่มีที่ดินทั้งหลาย² หลังจากนั้นบุตรชายของเขาคือ เพอร์เรียนเดอร์ (Perriander) ประสบผลสำเร็จในการปกครองมากกว่าบิดาของเขาเสียด้วยซ้ำ เขามีผู้คุ้มกันรักษาความปลอดภัยที่เป็นพลทอกกว่า 300 คน มีการห้ามการค้าทาส มีการผ่านกฎหมายต่อต้านสิ่งฟุ่มเฟือยหรูหราที่เป็นเสมือนสัญลักษณ์ของเหล่าบรรดาชนชั้นสูง ซึ่งทำให้เขาถูกมองว่าเป็นผู้ที่สนใจในความไม่เท่าเทียมกันของสังคม

ในส่วนของทรราชย์ในเอเธนส์ ผู้ที่มีความสำคัญที่กล่าวถึงคือ พิซีสตราตัส (Pisistratus) เขาถูกเสนอให้เป็นผู้นำโดยมีเหล่าชาวนาและช่างฝีมือเป็นผู้สนับสนุน เป็นผู้ที่มีชื่อเสียงในชัยชนะสงครามต่อต้านเมการา (Megara) เขายึดครองอะโครโพลิส (Acropolis) และปกครองอยู่ถึงหกปีก่อนเขาเองจะโดนกองกำลังขับไล่แต่ก็กลับมาอีกครั้งในอีกสิบเอ็ดปีต่อมา ในช่วงท้ายของชีวิตเขาได้ใช้บริการทหารรับจ้างผู้เชี่ยวชาญ (mercenary) แต่ทหารเหล่านี้ท้ายที่สุดก็กลับมาเป็นศัตรูของเขาเสียเอง เขามีอำนาจจนกระทั่งเสียชีวิตในช่วงปี 528-527bc พิซีสตราตัสหาได้กระจายที่ดินโดยการให้สิทธิในการทำกินแก่พวกเขาเท่านั้น พร้อมกันนั้นก็มีการจัดเก็บส่วยจากการเก็บเกี่ยวในเวลาเดียวกัน³

อย่างไรก็ตามประชาธิปไตยในความหมายของชาวเอเธนส์นักวิชาการรุ่นหลังต่างรับรู้ว่าจะบอบนี้ถูกมองลักษณะลบในประวัติศาสตร์ ระบบบนี้สร้างความขัดแย้งไม่ลงรอยกันอย่างมากในหมู่พลเมืองชาวเอเธนส์เองโดยเฉพาะอย่างยิ่ง คนรวยกับคนจน การปกครองที่อาศัยเสียงส่วนมากถูกกล่าวหาจากอริสโตเติลว่าเป็นการปกครองที่เลวเพราะหากกล่าวถึงคนส่วนมากปกครองก็เท่ากับให้คนจนปกครองบ้านเมืองเพราะในสังคมยุคนั้นมีคนรายน้อยและคนจนมีมากกว่า คุณค่าของประชาธิปไตยเอเธนส์เป็นประโยชน์ต่อพลเมืองผู้ยากจนชาวเอเธนส์ พวกเขาได้ถือครองที่ดินในต่างแดน ได้ประโยชน์จากกองทหาร การเงินและด้านสุนทรีย์ (aesthetic) ทั้งหมดนี้เป็นสิ่งที่พวกเขาได้รับจากโครงการของรัฐทั้งสิ้น⁴

ส่วนปริมณฑลทางครอบครัวมีตัวละครที่สำคัญคือผู้หญิง การเมืองในสมัยกรีกโบราณผู้หญิงถูกกีดกันออกจากปริมณฑลทางการเมือง⁵ แม้ว่าพวกเขาได้รับการยกย่องว่าเป็นมารดาของพลเมืองผู้เสรีของเอเธนส์แต่ก็ไม่ได้มีสิทธิเต็มที่ทางการเมือง ถูกมองว่าเป็นทรัพย์สินจากพ่อของพลเมืองผู้สูง⁶ เป็นไปดังที่อาเรนต์ที่ให้การนิยามไว้ว่า ปริมณฑลทางครอบครัวกลับเป็นพื้นที่ที่แสดงให้เห็นถึงการบังคับและครอบงำผู้หญิงและทาสของเหล่าพลเมืองผู้เสรี ทำให้เห็นว่าปริมณฑลทางครอบครัวเป็นพื้นที่ที่เสรีภาพไม่มีทางเกิด

¹ Claude Orrioux and Pauline Schmitt Pantel. (1999). *A History of Ancient Greece*. p. 82.

² Ibid. p. 83-85.

³ Ibid. p. 86-88.

⁴ Anton Powell. (2001). *Athens and Sparta*. p. 273-274.

⁵ P.J. Rhodes. (2007). *The Greek City States: a source book*. p. 176.

⁶ Ibid. 165.

ขึ้นเพราะอย่างน้อยพวกเขาจำเป็นต้องตกเป็นสมบัติของพลเมือง เป็นเพียงแม่ของลูกที่ไม่มีโอกาสเข้าไปสู่ปริณทลทางการเมืองดังพลเมืองชาย

บทบาทของผู้หญิงชาวเอเธนส์ก็เป็นสิ่งที่น่าสนใจและแสดงให้เห็นถึงความรุนแรงในพื้นที่แห่งนี้ เป็นรูปธรรมมากขึ้น พวกเขาถูกกั้นออกจากพื้นที่ประชาธิปไตย ผู้หญิงมีความแตกต่างเป็นอย่างมากจากผู้ชายในสังคมยุคโบราณ¹ เด็กผู้หญิงถูกให้ค่าน้อยกว่าเด็กผู้ชายมาก เด็กผู้หญิงถูกแลกเปลี่ยนเพื่อให้ได้มาซึ่งทาสที่เป็นเด็กผู้ชาย ทั้งเด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิงก่อนอายุ 6 ปีพวกเขามีการทำกิจกรรมต่างๆ ไม่ต่างกัน แต่เมื่อพวกเขาอายุ 6 ปีขึ้นไปบทบาทของเด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิงจะเริ่มแตกต่างกัน เด็กผู้ชายจะเริ่มเข้าสู่โรงเรียน ความแตกต่างระหว่างผู้หญิงกับผู้ชายได้เริ่มต้นขึ้น ผู้หญิงอยู่กับบ้านเพื่อเรียนรู้งานบ้านจากแม่ของพวกเธอ มีโอกาสน้อยที่จะพบกับผู้อื่นดังเช่นเด็กผู้ชาย เด็กผู้หญิงที่ยังไม่แต่งงานมักจะไม่ถูกใช้ไปทำธุระต่างๆ นอกบ้านเพื่อเป็นการกันพวกเขาออกจากสายตาที่อันตรายของผู้ชาย²

นอกจากนั้นหากกล่าวถึงทาสส่วนมากมักจะเป็นผู้ชายที่ทำงานในเหมืองแร่ใต้ดิน เกษตรกรรม หรือโรงงานอุตสาหกรรม แต่บางกรณีดังเช่นในบ้านของผู้มั่งมีทาสที่ทำงานมักจะเป็นผู้หญิง งานของพวกเธอมีทั้งการซื้อของ ทำอาหาร ทำความสะอาด ดูแลเด็กและงานหัตถกรรมขนสัตว์³ งานที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งของผู้หญิงเอเธนส์คือการเป็น “โสเภณี” ในยุคคลาสสิกการค้าทาสผู้หญิงและนำพวกเธอมาทำงานในหอนางโลมเป็นสิ่งที่สามารถทำได้อย่างถูกกฎหมาย และการซื้อขายนั้นยังรวมไปถึงการที่ผู้มั่งมีสามารถซื้อโสเภณีเหล่านั้นมาเป็นนางบำเรอของตนเอง ดังกรณีของ เนียรา (Neaera) ที่เธอถูกเหล่าผู้มั่งมีซื้อชายเพื่อสนองความต้องการทางเพศ และถูกไปสร้างความบันเทิงโดยเธอได้ร่วมรักกับพวกพรีนเน่ (Phryne) ต่อหน้าแขกเหลือนับพันจำนวนมากเพื่อความบันเทิง⁴ เท่ากับว่าการเมืองของเอเธนส์เองก็เกี่ยวข้องโดยตรงความรุนแรงเพราะอย่างน้อยการค้าทาสผู้หญิงและนำพวกเธอมาทำงานในหอนางโลมก็เป็นสิ่งที่สามารถทำได้ อย่างถูกกฎหมายในนครรัฐแห่งนี้

ความรุนแรงกับประชาธิปไตยในประวัติศาสตร์การปฏิวัติในอเมริกา

การปฏิวัติอเมริกาเป็นการปฏิวัติสมัยใหม่ นำมาซึ่งเสรีภาพของประชาชนอย่างแท้จริง ไร้ซึ่งความรุนแรงหรือแม้แต่การได้กลับของกลุ่มอำนาจเดิมที่ถูกปฏิวัติ สิ่งเหล่านี้กล่าวได้ว่าเป็นหัวใจสำคัญ พื้นที่ทางการเมืองเปิดกว้างสำหรับพลเมืองทุกคนทั้งชายและหญิง มีรัฐธรรมนูญเสรีที่รับรองสิทธิขั้นพื้นฐานให้แก่ประชาชนทุกระดับ ซึ่งในสิ่งนี้เป็นสร้างความสุขอย่างแท้จริงของประชาชน การปฏิวัตินี้มีความต่างจากการปฏิวัติของฝรั่งเศสเพราะอย่างน้อยที่สุดการปฏิวัติอเมริกาก็ไม่ได้ทำให้กลุ่มอำนาจเดิมกลับมาสู่พื้นที่ทางการเมืองด้วยความไม่ชอบธรรมได้อีกต่อไป

แม้ว่าการกล่าวอ้างของอาเรนต์ที่จะมีน้ำหนักมากเพียงใดเกี่ยวกับสันติภาพที่ได้จากการปฏิวัติของอเมริกา แต่อีกทางหนึ่งก็มีความรุนแรงเกิดขึ้นในช่วงการปฏิวัติเพื่อเรียกร้องอิสรภาพให้กับตนเอง หากพิจารณาในเบื้องต้นเราจะพบความสำคัญว่างานของอาเรนต์ที่เป็นไปในทางเดียวกับ อเล็กซานเดอร์ แฮมิลตัน (Alexander Hamilton) เจมส์ เมดิสัน (James Madison) และ จอห์น เจย์ (John Jay) ได้เขียนไว้

¹ Sue Blundell, (1995). *Women in Ancient Greece*. p. 97.

² Ibid. p. 131-132.

³ Ibid. p. 146.

⁴ Ibid. p. 148.

ในหนังสือที่สำคัญคือ *The Federalist Papers* โดยให้ความสำคัญแก่รัฐธรรมนูญของสหรัฐอเมริกาว่าเป็นสิ่งที่สร้างผลสะท้อนไปยังทั่วโลกไม่เฉพาะเพียงแต่ในอเมริกาเท่านั้นแต่ยังรวมไปถึงในละตินอเมริกาและยุโรป รัฐธรรมนูญกลายเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับโลก¹

การปฏิวัติอเมริกาถูกมองว่าเป็นลักษณะของการแสวงหาความมั่นคงปลอดภัยจากต่างชาติ การต่อสู้เพื่ออิสรภาพตลอดของอเมริกาก็เพื่อให้ได้มาซึ่งรัฐธรรมนูญพวกเขายึดถือคุณค่าของความปลอดภัย ความสงบและเสรีภาพเป็นสิ่งสำคัญ โดยในยุคอาณานิคมความกลัวภัยคุกคามจากดัตช์ ฝรั่งเศส นำไปสู่การสร้าง *New England Confederation* ในปี ค.ศ. 1763 ซึ่งแนวความคิดลักษณะเช่นนี้ถูกสนับสนุนโดยนักวิชาการจำนวนมาก เช่น วิลเลียม เพนน์ (William Penn) ที่กล่าวถึงการเกิดขึ้นของสหพันธรัฐอเมริกามีแรงจูงใจจากอันตรายของฝรั่งเศสในแคนาดาและตะวันตก² เห็นได้ว่าความคิดอาเรนต์ท์เป็นไปทางเดียวกับนักคิดเหล่านี้ ให้คุณค่าการปฏิวัติอเมริกาในลักษณะเดียวกัน คือให้คุณค่าในการปฏิวัติอเมริกาว่ายึดถือเรื่องความมั่นคงของรัฐ ความสงบสุขและเสรีภาพ แต่อีกด้านหนึ่งจากการศึกษาประวัติศาสตร์ช่วงการปฏิวัติอเมริกาพบว่า ความรุนแรงเป็นสิ่งที่มาพร้อมกับความสำเร็จนี้ ดังกรณีตัวอย่างเกี่ยวกับความรุนแรงในการต่อต้านลี้เออเฟริกกัน-อเมริกัน และ ความรุนแรงที่มีต่อชนพื้นเมือง

ความรุนแรงในการต่อต้านลี้เออเฟริกกัน-อเมริกัน (African-American) นั้นในประวัติศาสตร์ของอเมริกาลี้เออเฟริกกัน-อเมริกันมีขนาดของธุรกิจที่ไม่ใหญ่โตมากนักเนื่องจากปัญหาความจำกัดด้านความยากจนและความไม่รู้หนังสือจากการเป็นทาสในอดีต รายได้กำไรที่น้อยเพราะเศรษฐกิจอยู่ภายใต้อำนาจของคนผิวขาว สิ่งพิมพ์ของพวกเขาจัดตั้งขึ้นเพื่อสนับสนุนผลประโยชน์ของพวกเขาเอง ในช่วงปี ค.ศ. 1865-1877 มีความรุนแรงเกิดขึ้นโดยลี้เออเฟริกกัน-อเมริกันโดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคใต้ถูกโจมตีจากคนผิวขาว ทั้งหมดนี้เป็นส่วนหนึ่งของคนผิวขาวที่พยายามสถาปนาอำนาจการเมืองและเศรษฐกิจของตนเองในฐานะแรงงานผู้ต่อยต่อ³ นอกจากนี้คนผิวขาวยังมีอคติต่อคนผิวดำว่าเป็นภัยของสังคมโดยเฉพาะประเด็นการข่มขืนผู้หญิงผิวขาว ซึ่งความกลัวนี้ฝังรากลึกลงในจิตใจของคนผิวขาวไม่เพียงแต่ในพื้นที่ทางภาคใต้เท่านั้นแต่ยังสร้างความเกลียดชังภายในชาติทั้งหมด⁴

ในงานของ อเล็กซิส เดอ ต็อกเกอะวิลส์ (Alexis de Tocqueville) เรื่อง *Democracy in America* กล่าวถึงความลำเค็ญของคนผิวดำและชนพื้นเมืองซึ่งเป็นสองชนชาติที่ไม่มีความสุขในชีวิต ทั้งที่พวกเขาไม่มีสิ่งใดร่วมกันทั้ง การเกิด รูปลักษณ์ ภาษาและนิสัย⁵ คนผิวดำหรือไนโกรเข้าสู่การเป็นทาสด้วยการเกิดของพวกเขาโดยที่พวกเขาปราศจากความต้องการและความสุขที่จะรับสิ่งนี้ พวกเขาเป็นผู้ซึ่งไร้คุณค่าในตัวของพวกเขาเอง พวกเขาเรียนรู้จากการดำรงอยู่ของพวกเขาว่า “พวกเขาเป็นทรัพย์สินของผู้อื่น” พวกเขาถูกมองว่าเป็นของขวัญที่ไร้ค่าของพระเจ้าเป็นเจ้า⁶ โดยความคิดเช่นนี้ยังคงดำรงอยู่ในสังคมของอเมริกาที่ได้ชื่อว่าเป็นสังคมแห่งเสรีภาพ

นอกจากนั้นชนพื้นเมืองอินเดียก็ได้รับความทุกข์ทรมานแสนสาหัสเช่นกัน ดังที่ต็อกเกอะวิลส์ได้กล่าวพรรณนาถึงเมื่อครั้งเขาไปพำนักอยู่ที่ฝั่งซ้ายของแม่น้ำมิสซิสซิปปีในปี ค.ศ. 1831 ในที่แห่งนั้นเขาได้

¹ Gottfried Dietze. (1960). *The Federalist; a classic on federalism and free government*. p. 3.

² Ibid. p. 41-42.

³ John Nerone. (1994). *Violence against the Press: policing the public sphere in U.S. history*. p. 130.

⁴ Ibid. p. 138.

⁵ Alexis de Tocqueville. (1841). *Democracy in America vol.1*. p. 362.

⁶ Ibid. p. 363.

พบกับชนเผ่าชอคทอวส์ (Choctaws) เป็นจำนวนมาก พวกเขาต้องออกจากพื้นที่ของพวกเขาและพยายามบรรลุถึงความพยายามที่จะข้ามฝั่งแม่น้ำไปยังฝั่งขวา โดยพวกเขาหวังว่าจะมีที่ลี้ภัยเพื่อพักอาศัยตามที่รัฐบาลอเมริกันสัญญาไว้ ช่วงเวลานั้นมันเป็นเวลาแห่งความหนาวเย็น หิมะปกคลุมทุกที่ ความหนาวเย็นรุนแรงมาก พวกเขาเป็นครอบครัว บ้างก็เป็นคนบาดเจ็บ บ้างก็เป็นคนป่วย บ้างก็เป็นเด็กทารก และบ้างก็เป็นคนแก่ที่ใกล้จะตาย ไม่มีเสียงร้องจากพวกเขา ไม่มีเสียงสะอึกสะอื้นให้ได้ยินมีแต่ความเงียบที่ดำรงอยู่¹

คำประกาศอิสรภาพของอเมริกาในวันที่ 4 กรกฎาคม ค.ศ. 1776 เป็นหมุดหมายสำคัญที่ทำให้นักวิชาการจำนวนมากกล่าวถึงในความเป็นต้นแบบของประชาธิปไตยสมัยใหม่ “...มนุษย์ทุกคนถูกสร้างขึ้นมาอย่างเท่าเทียม พวกเขาได้รับมอบสิทธิที่ไม่สามารถเอาไปได้จากผู้สร้าง ท่ามกลางสิ่งเหล่านี้คือ ชีวิต เสรีภาพและการแสวงหาความสุข การปกป้องสิทธินี้ รัฐบาลถูกสร้างขึ้นท่ามกลางมวลมนุษย์ ได้รับอำนาจจากความยินยอมของผู้ถูกปกครอง เมื่อใดก็ตามที่รัฐบาลทำลายเป้าประสงค์นี้ก็เป็นสิทธิของประชาชนที่จะปรับเปลี่ยนหรือล้มล้างพวกเขา และจัดตั้งรัฐบาลใหม่...”² เนื้อหาในคำประกาศตอนนี้บ่งบอกถึงความเท่าเทียมกันของมนุษย์ทุกคนบนผืนแผ่นดินอเมริกัน พวกเขาได้รับอำนาจเพื่อสร้างรัฐบาลและในขณะที่เดียวกันพวกเขาก็สามารถล้มล้างรัฐบาลที่ไม่ปฏิบัติตามเจตจำนงของประชาชนได้ในเวลาเดียวกัน

อย่างไรก็ตามสถานการณ์ทางการเมืองในอเมริกาหลังคำประกาศอิสรภาพของ โธมัส เจฟเฟอร์สัน กลับมีผลในทางตรงกันข้ามเพราะมีความขัดแย้งกันอย่างมากในหมู่ประชาชน อเมริกาถูกแบ่งเป็นสองฝ่าย และคนผิวดำหาได้มีความเท่าเทียมกันดังที่เจฟเฟอร์สันกล่าวไว้แต่อย่างใด พวกเขาถูกใช้ในการหาประโยชน์ทางเศรษฐกิจโดยเฉพาะอย่างยิ่งในหมู่คนผิวขาวที่มีความร่ำรวยจากการมีคนผิวดำไว้ในครอบครอง ซึ่งปัญหาเหล่านี้นำมาซึ่งสงครามกลางเมืองในอเมริกาช่วงปี ค.ศ. 1861-1865 (The American Civil War) ที่สร้างความเจ็บปวดให้แก่ชาวอเมริกาอย่างกว้างขวาง

ในปี ค.ศ. 1861 กลุ่มรัฐทางตอนเหนือและใต้ของอเมริกาเข้าไปสู่พื้นที่สงครามเรื่องสีผิว³ นักวิชาการให้ชื่อยุคนั้นเป็นยุคสงครามกลางเมือง เป็นการถกเถียงกันในเรื่องการสร้างชาติและชาตินิยมในช่วงต้นของการเกิดสาธารณรัฐ นักประวัติศาสตร์กล่าวถึงการกระจายอำนาจและการควบคุมรัฐบาล ความเข้มแข็งของภูมิภาคและอัตลักษณ์ท้องถิ่นและการกระจายอำนาจออกจากศูนย์กลางภายในสถาบันของคนอเมริกา⁴

¹ Ibid. p. 370-371.

² “...that all men are created equal, that they are endowed by their Creator with certain unalienable Rights, that among these are Life, Liberty and the pursuit of Happiness. - That to secure these rights, Governments are instituted among Men, deriving their just powers from the consent of the governed, - That whenever any Form of Government becomes destructive of these ends, it is the Right of the People to alter or to abolish it, and to institute new Government...” in Thomas Jefferson. (2007). *The Declaration of Independence*. p. 16.

³ สงครามกลางเมืองในช่วงทศวรรษที่ 1860 อเมริกาถูกแบ่งเป็น 2 ส่วนคือ ทางตอนเหนือหรือเรียกว่า Union เป็นกลุ่มรัฐอิสระที่ประกาศเลิกทาสและส่งเสริมการผลิตระบบอุตสาหกรรมที่ใช้เครื่องจักรมากขึ้น ส่วนทางตอนใต้หรือ Confederate State เป็นกลุ่มรัฐที่ยังคงมีความจำเป็นในการใช้แรงงานทาสเพื่อการผลิตโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านเกษตรกรรม

⁴ Adam I. P. Smith. (2007). *The American Civil War*. p. 2.

อิทธิพลของชาตินิยมยุโรปเข้ามาบีบบทบาทอเมริกาในช่วงศตวรรษที่ 17 โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักที่ว่าผู้ชาย ผู้หญิงและเด็กควรที่จะถูกเป็นเจ้าของ ชื้อขายได้เช่นเดียวกับทรัพย์สินต่างๆ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นมาใหม่ซึ่งมีความต่างจากทาสในยุคโรมันที่ใช้เชื้อชาติเป็นเกณฑ์ ในปี ค.ศ. 1770 มีทาสในสหรัฐอเมริกาถึง 460,000 คน และหลังจากนั้นในปลายศตวรรษที่ 18 และต้นศตวรรษที่ 19 ขบวนการต่อต้านการค้าทาสในอังกฤษ (British Antislavery Movement) ทำให้เกิดกระแสการต่อต้านการค้าทาสในอเมริกา ในทางตอนเหนือซึ่งมีทาสอยู่น้อยการประกาศใช้กฎหมายการปลดปล่อยทาสไม่มีปัญหาแต่อย่างใด แต่ในทางใต้มีจำนวนทาสมากกว่าที่อื่นการเลิกทาสนำมาซึ่งความกังวลด้านเศรษฐกิจหากไม่มีทาสและผู้คนกังวลว่าเหล่าทาสผิวดำจะก่อความไม่สงบหากกระแสการปลดปล่อยทาสรุนแรงขึ้น

ในทศวรรษ 1820 จำนวนทาสเพิ่มขึ้นมาก ภาคใต้มีการเคลื่อนไหวของเหล่าต่อต้านความเป็นทาส โดยเสนอให้ยกเลิกทาส ทำให้เจ้าของทาสต่างเสนอหนทางต่างๆ เกี่ยวกับการปลดปล่อยทาสดังที่ตนเองปรารถนา ในปี ค.ศ. 1829 เดวิด วอล์คเกอร์ (David Walker) ตีพิมพ์หนังสือชื่อ *An Appeal to the Colored Citizen of the World* เรียกร้องให้ทาสผิวดำรวมตัวกันต่อต้านความเป็นทาสและหากจำเป็นก็ใช้กำลังในการต่อสู้ ซึ่งสร้างความไม่พอใจให้กับสมาชิกรัฐทางใต้ จนในปี ค.ศ. 1830 เขาตายอย่างลึกลับ หนึ่งปีหลังจากนั้นงานของ วิลเลียม ลอยด์ การ์ริสัน (William Lloyd Garrison) เรื่อง *The Liberator* ถูกตีพิมพ์ในบอสตัน (ทางเหนือ) เขาประกาศการใช้ความรุนแรงอย่างไม่ประนีประนอมในการล้มล้างระบบทาส แนวความคิดของเขากระจายด้วยสื่อต่างๆ การรณรงค์การต่อต้านสังคมค้าทาสดำเนินมาถึงปี ค.ศ. 1833 พวกเขาได้รับการสนับสนุนจากคนผิวขาวภาคเหนือกว่า 100,000 คนแต่มันก็เป็นสัดส่วนที่เล็กน้อยเมื่อเทียบกับประชาชนผิวขาวทางเหนือทั้งหมด¹

ด้วยความไม่พอใจของคนผิวขาวส่วนมากทางเหนือที่กลัวต่อแนวความคิดแบบสุดโต่งของเหล่าผู้ต่อต้านความเป็นทาสตามความคิดของการ์ริสัน ทำให้เกิดความรุนแรงโต้กลับ คนผิวขาวเข้าใจผิดด้วยความรุนแรงต่อสำนักพิมพ์ หนังสือพิมพ์หรือแม้แต่การประชุมของคนผิวดำ ปลุกระดมว่าพวกเขาข่มขืนสตรีผิวขาว กล่าวได้ว่าทศวรรษที่ 1830 เต็มไปด้วยการใช้ความรุนแรงในการต่อต้านนักต่อต้านการค้าทาส ในปี ค.ศ. 1833 ความพยายามของ พรูเดนซ์ ครานเดลล์ (Prudence Crandell) ในการเปิดโรงเรียนเพื่อคนผิวดำในแคนเทอร์เบอร์รีประสบความล้มเหลวเนื่องจากกฎหมายไม่ผ่านรัฐสภา นอกจากนี้หนังสือพิมพ์มักประสบกับความรุนแรงต่อชีวิต ดังเช่นกรณีของ เอลิชาห์ พี. เลิฟจอย (Elijah P. Lovejoy) บรรณาธิการหนังสือพิมพ์ถูกฆาตกรรมในรัฐอิลลินอยส์ในปี ค.ศ. 1836²

นอกจากนั้นทาสสร้างความรำรวยให้แก่คนผิวขาวเป็นอย่างมากในรัฐทางตอนใต้ เจ้าของทาสมีรายได้ต่อครอบครัวมากมายน่าจะมีความรำรวยเมื่ออยู่ในยุคทาส แต่หลังจากสงครามกลางเมืองกลับทำให้รัฐเหล่านี้จนลงอย่างเห็นได้ชัด โดยเฉพาะคนผิวขาวในมิสซิสซิปปีมีความรำรวยจากแรงงานทาสในปี ค.ศ. 1860 แต่หลังจากสงครามกลางเมืองพวกเขากลับเป็นรัฐที่จนมากที่สุด เมื่อเป็นเช่นนั้นประเด็นเรื่องทาสจึงเป็นสิ่งที่รัฐทางฝั่งใต้ของอเมริกาให้ความสำคัญเป็นพิเศษ โดยเฉพาะเหล่าคนผิวขาวส่วนมากที่สร้างความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจผ่านการใช้แรงงานทาส³

¹ Ibid. p. 8-12.

² Ibid. p. 13.

³ Ibid. p. 17.

จากเหตุข้างต้นเห็นได้ชัดเจนว่าสถานการณ์ทางการเมืองหลังการประกาศอิสรภาพหาได้มีความเท่าเทียมกันในหมู่มนุษย์ตามคำกล่าวอ้างของเจฟเฟอร์สันไม่ คนผิวขาวเป็นผู้กุมชะตาชีวิตของเหล่าทาสผิวดำ พวกเขาต้องการดำรงไว้ซึ่งแรงงานทาสเพื่อสร้างประโยชน์ให้แก่ตนเอง และสิ่งที่สำคัญคือคนผิวดำในอเมริกาได้รับสิทธิการเลือกตั้งเทียบเท่ากับคนผิวขาวเมื่อปี ค.ศ. 1965 หรือประมาณ 100 ปีหลังสงครามกลางเมือง กล่าวได้ว่าประชาธิปไตยของอเมริกาเหนือจากสร้างคุณูปการให้กับโลกสมัยใหม่ด้วยการก่อเกิดรัฐธรรมนูญแห่งเสรีภาพ การเลือกตั้งภายใต้หลักหนึ่งคนหนึ่งเสียงที่แสดงความเท่าเทียมกันระหว่างมนุษย์

แต่อีกทางหนึ่งความรุนแรงก็เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในกระบวนการประกาศอิสรภาพของอเมริกา คนผิวดำถูกกันออกจากปริมณฑลทางการเมือง พวกเขาถูกมองเป็นทรัพย์สินของคนผิวขาวผู้มั่งมี ไม่มีสิทธิเท่าเทียมตามที่เจฟเฟอร์สันกล่าวอ้าง ความรุนแรงก่อเกิดขึ้นก่อนที่จะเดินไปถึงการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญคือการยกเลิกการค้าทาส และคนผิวดำต้องต่อสู้อีก 100 ปีหลังจากการประกาศยกเลิกการค้าทาสจึงจะทำให้พวกเขามีสิทธิในการเลือกตั้งเท่ากับคนผิวขาว ซึ่งนั่นก็เท่ากับว่าการต่อสู้เพื่อเรียกร้องสิทธิการเลือกตั้งตามคำกล่าวของเจฟเฟอร์สันเมื่อปี ค.ศ. 1776 ถูกทำให้เป็นจริงได้ในปี ค.ศ. 1965 ซึ่งเท่ากับว่าคนผิวดำอยู่ภายใต้อิทธิพลทางการเมืองของคนผิวขาวเกือบ 200 ปี

4. บทสรุป

ในเอเธนส์การออกจากบ้านเพื่อไปเป็นส่วนหนึ่งของสภาหรือพูดในปริมณฑลทางการเมืองคือความจำเป็นสำหรับชีวิตมนุษย์ ปริมณฑลทางการเมืองหรือสภาเป็นพื้นที่ของเสรีภาพ เป็นพื้นที่ที่แสดงให้เห็นความเท่าเทียมของพลเมืองด้วยการปรึกษาหารือ ถกเถียงและตัดสินใจในเรื่องที่พวกเขาสนใจ สิ่งนี้เป็นคุณค่าสำหรับโลกปัจจุบัน ส่วนสังคมนอเมริการการปฏิวัตินำมาซึ่งรูปแบบการปกครองที่น่ายกย่องนับถือและเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป ระบอบที่ได้จากอเมริกาปัจจุบันได้ส่งผ่านไปยังหลายภูมิภาคของโลก และถูกส่งเสริมให้รัฐจำนวนมากกระทำตามแนวทางนี้เพื่อสร้างความเท่าเทียมกันระหว่างบุคคล สร้างการตรวจสอบที่มาจากประชาชน สร้างการมีส่วนร่วมทางการเมืองผ่านการเลือกตั้ง คุ่มครองเสรีภาพแก่บุคคลทุกคน ทุกคนอาศัยอยู่ร่วมกันด้วยกฎหมายที่คุ้มครองให้ทุกคนมีความเท่าเทียมกัน

แต่อีกแห่งหนึ่ง หากศึกษาถึงประวัติศาสตร์ทั้งของอเมริกาและนครรัฐโบราณจะพบกับความขัดแย้งรุนแรงได้โดยทั่วไป ปริมณฑลทางการเมืองของกรีกโบราณหรือนครรัฐเอเธนส์ต่างเกาะเกี่ยวสัมพันธ์กับความรุนแรงโดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำสงครามอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ หรือในสังคมนอเมริกัณกลุ่มชาติพันธุ์ที่เป็นคนพื้นเมืองก็ถูกรุกคืบจากคนแปลกหน้า ทำลายวัฒนธรรมของพวกเขาย่างช้าๆ รวมถึงถูกกระทบเรื่องถิ่นที่อยู่อาศัยสร้างความน่าเวทนาดังที่ อเล็กซิส เดอ ต็อกเกอะวิลล์ กล่าวไว้ในหนังสือสำคัญคือ Democracy in America ที่พรรณนาถึงชีวิตอันต่ำต้อยของทั้งคนผิวดำที่ต้องคำสาปจากพระเจ้าและคนพื้นเมืองที่ประสบความยากเข็ญในการดำรงชีวิต

ประสบการณ์ประชาธิปไตยของเอเธนส์และอเมริกาได้รับความสนใจจากนักวิชาการเป็นจำนวนมาก แนวคิดประชาธิปไตยที่แพร่หลายในโลกปัจจุบันได้รับบทเรียนและพัฒนามาจากพื้นที่ทั้งสอง แต่น่าสนใจว่าด้วยประวัติศาสตร์ชุดเดียวกันนำมาซึ่งการให้คุณค่ากับประชาธิปไตยต่างกัน ลักษณะเช่นนี้อาจก่อให้เกิดคำถามขึ้นในหมู่ผู้สนใจศึกษาว่าในการสร้างคุณค่าสิ่งใดอาจจะละเลยบางส่วนและหยิบบางส่วนขึ้นมาใช้การละเลยบางส่วนอาจทำให้ประสิทธิภาพของสิ่งนั้นถูกลดทอนคุณค่าได้ ดังเช่นประชาธิปไตยหากกล่าวถึงแต่ความสัมพันธ์กับความไม่รุนแรงแต่ละเลยการกล่าวถึงความสัมพันธ์กับความรุนแรงในกายภาพหน้าอาจ

มีผู้ใช้จุดอ่อนนี้ลดทอนคุณค่าของประชาธิปไตยได้ การไม่ละเลยและพัฒนารูปแบบเพื่อลดระดับหรือตัดขาดความสัมพันธ์ระหว่างประชาธิปไตยกับความรุนแรงจึงเป็นสิ่งที่ควรให้ความสนใจมากกว่า

บรรณานุกรม

- Andrewes, Antony. (1974). *The Greek Tyrants*. London: Hutchinson University Library.
- Arendt, Hannah. (1990). *On Revolution*. London: Penguin Books.
- Arendt, Hannah. (1998). *The Human Condition*. Chicago: University of Chicago Press.
- Blundell, Sue. (1995). *Women in Ancient Greece*. Cambridge: Harvard University Press.
- Calvert, Peter. (1990). *Revolution and Counter-Revolution*. Milton Keynes [England]: Open University Press.
- Dietze, Gottfried. (1960). *The Federalist; a classic on federalism and free government*. Baltimore: Johns Hopkins Press.
- Doumanis, Nicholas. (2009). *A History of Greece*. Basingstoke [England]: Palgrave Macmillan.
- Finley, M.I. (1986). "Revolution in Antiquity." In Roy Porter and Mikulas Teich (edited). *Revolution in History*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Jefferson, Thomas. (2007). *The Declaration of Independence*. New York: Verso.
- Keane, John. (2010). "Does democracy have a violent heart?." In David M. Pritchard (edited). *War, Democracy and Culture in Classical Athens*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Keane, John. (2004). *Violence and Democracy*. Cambridge, U.K.: Cambridge University Press.
- Nerone, John. (1994). *Violence Against the Press: Policing the Public Sphere in U.S. History*. New York: Oxford University Press.
- Orrioux, Claude and Pantel, P. Schmitt. (1999). *A History of Ancient Greece*. Translation by Janet Lloyd. Malden, Mass.: Blackwell.
- Powell, Anton. (2001). *Athens and Sparta: constructing Greek Political and Social History from 478 B.C.* London: Routledge.
- Rhodes, P.J. (2007). *The Greek City States: a Source Book*. Cambridge, U.K.: Cambridge University Press.
- Ross, Daniel. (2004). *Violent Democracy*. Cambridge, U.K.: Cambridge University Press.
- Smith, Adam I.P. (2007). *The American Civil War*. Basingstoke [England]: Palgrave Macmillan.
- Thucydides. (2009). *The Peloponnesian War*. Translation by Martin Hammond. Oxford: Oxford University Press.
- Tocqueville, Alexis. de. (1841). *Democracy in America Vol.1*, Translation by Henry Reeve. New York: J. & H.G. Langley.
- Villa, Dana. R. (2000). "Introduction: the development of Arendt's political thought." In Dana R. Villa (edited). *The Cambridge Companion to Hannah Arendt*. Cambridge, U.K.: Cambridge University Press.
- Wellmer, Albrecht. (2000). "Arendt on Revolution." In Dana R. Villa (edited). *The Cambridge Companion to Hannah Arendt*. Cambridge, U.K.: Cambridge University Press.